

Oponentský posudek bakalářské práce

Autor(ka) práce: Tomáš Cerman

Oponent(ka): Sylvie Bláhová

Název práce: Postoje veřejnosti členských států k Evropské unii

Tomáš Cerman si ve své bakalářské práci klade za cíl zmapovat postoje veřejnosti k vybraným otázkám v rámci Evropské unie. Východiskem autorovy analýzy je brexit, přičemž autor se zaměřuje na studium těch otázek, které před referendem o brexitu považovala britská veřejnost za problematické. Konkrétně si Cerman stanovuje dvě výzkumné otázky, a to „jaké jsou postoje veřejnosti členských států k vybraným aspektům EU po rozhodnutí o brexitu“ a „jaké další státy s euroskeptickou veřejností by mohly usilovat o vystoupení ze EU“. Autor ve své bakalářské práci vychází primárně z dat Eurobarometru, přičemž v rámci své analýzy využívá Cerman metod synchronní a diachronní komparace.

Předkládanou bakalářskou práci považuji za povedený počín k danému tématu. Ocenit je třeba jak velmi srozumitelnou strukturu práce, tak i samotný obsah. Autor nejdříve uvádí teoretická a konceptuální východiska, ze kterých ve své bakalářské práci vychází. Cerman předkládá teorii veřejného eurospekticismu, v rámci které vymezuje tři stěžejní přístupy, skrze které lze daný eurospekticismus interpretovat. V návaznosti na to autor aplikuje jednotlivé přístupy na Velkou Británii před brexitem. Pro interpretaci brexitu pak Cerman identifikuje několik problematických aspektů (na základě dat z Eurobarometru), které mohly brexit ovlivnit. Stejných dat autor následně využívá také pro zodpovězení svých výzkumných otázek. Autor zjišťuje, že nejvíce euroskeptickými zeměmi jsou Řecko a Česká republika. Nicméně zatímco v případě Řecka jde o euroskepticismus v absolutním měřítku, Česká republika se jeví jako nejeuroskeptičtější právě s ohledem na problematické aspekty spojované s brexitem. Cerman tak ve své práci nejenže dle mého názoru adekvátně zodpovídá stanovené výzkumné otázky, zároveň totiž také otevírá další témata, která by v budoucnu stálo za to reflektovat. Jednak je otázkou, jak interpretovat

skutečnost, že navzdory tomu, že z obecného hlediska lze za nejvíce euroskeptickou zemi považovat Řecko, přesto, pokud jde o analyzované aspekty, je Česká republika euroskeptičtější. Autor v této souvislosti poukazuje na vlivy ekonomické krize, jež pravděpodobně ovlivnila stávající řecký postoj k Evropské unii, což mě vede k závěru, že řecký postoj lze považovat spíše za aktuální trend, přičemž více pravděpodobným kandidátem na případné vystoupení z EU je mnohem spíše Česká republika. Pokud přijmeme tezi o České republice jako jevíce eurospektické zemi, pak bych se autora práce ráda zeptala, jestli je reálně možné – případně za jakých podmínek – aby Česká republika aktivně usilovala o vystoupení z Evropské unie. Dílčí otázka pak směřuje k autorově tvrzení, že v České republice je možné pozorovat silnou národní identitu – ráda bych se totiž autora zeptala, zdali se jedná o záležitost jednotlivých přístupů k veřejnému euroskepticismu nebo zdali je důraz na českou národní identitu možné chápat v obecnějším měřítku. Poslední otázka se týká analýzy euroskepticismu ve Velké Británii – z dat Eurobarometru totiž plyne, že daná míra euroskepticismu se týkala výhradně Anglie. Lze tedy sledovat rozdíly – případně jaké – napříč Velkou Británií?

Jak jsem naznačila, bakalářskou práci Tomáše Cermana považuji za velmi kvalitní počín, přičemž ji jednoznačně doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení A.

V Brně, 11. 5. 2021

Sylvie Bláhová